

med forskellige andre Udvidelser, som jeg ikke nærmere skal komme ind paa. Saaledes fandtes der ny Regler om Arv af Forfatterret og Kunstnerret. Lovforslaget blev imidlertid ikke gennemført og heller ikke i de følgende Aar — det blev nemlig forelagt i 7 Aar i Træk for Rigsdagen, uden at der kom noget ud af det. Jeg tror, at Grunden hertil væsentlig var den, at man var betænkelig ved at gaa til at give Forfatterne Retten med Hensyn til Oversættelser, idet man mente, det vilde gaa ud over det lille Land, da der oversættes meget mere fra de store Landes Sprog til de smaa Landes end omvendt. Det mentes derfor at ville gaa ud over os, naar vi tiltraadte Konventionen og gave Forfatterne disse Rettigheder. Det tror jeg nok er den væsentligste Grund til, at Forslaget strandede. Jeg for mit Vedkommende ser imidlertid ikke ganske saaledes paa denne Sag, idet jeg mener, at naar man anerkender denne Ret som en Ejendomsret, maa man anerkende den lige saa vel uden for sit Lands Grænser som inden for, vi kunne i Længden ikke blive staaende paa et andet Retsgrundlag end vore Naboer. Jeg har derfor ment det rigtigt at gøre et nyt Forsøg paa at føre denne Sag igennem. Som jeg har forelagt Forslaget, foreligger det i den Skikkelse, hvori Folketinget sidst vedtog det, men dog med nogle meget væsentlige Ændringer, hvori jeg har taget Hensyn til, hvad dette Ting sidst vedtog. Den væsentligste af disse Ændringer er selvfølgelig den, der findes i § 4, som omhandler Oversættelsesretten, men der er ogsaa andre, og jeg henviser desangaaende til Forslagets Motiver. Jeg har nu haft den Glæde, at det andet Ting har sluttet sig til Forslaget, det har paa disse Punkter bøjet sig for de Krav, der bleve stillede navnlig fra dette Tings Side. Derfor er Forslaget, som det nu foreligger, ikke fuldt ud det, Landstinget tidligere har ønsket, men det er heller ikke, som Folketinget tidligere har ønsket det, det er nærmest en Overenskomst. Jeg haaber, at det vil blive gennemført, idet der ved det gøres et godt Skridt fremad til Anerkendelse af den Ejendomsret, som jeg mener, vi bør unde vore Forfattere og Kunstnere. — Forslaget er i det andet Ting kun undergaaet meget smaa Forandringer. Jeg skal pege paa et Par af disse. I § 15 er der indført en Bestemmelse om, at der ogsaa kan tages Forbehold imod Eftertryk af Artikler i Dagspressen. Retten dertil skal altsaa ikke indskrænkes alene til

litterære Arbejder, men ved enhver selvstændig Artikel i Dagspressen skal der kunne tages Forbehold. Jeg tror, det er rigtigt, idet det grunder sig paa den nuværende Tilstand. Det er blevet sagt mig fra Pressens Side, at Pressen nu selv respekterer dette, at intet Blad tager en Artikel fra et andet, med Hensyn til hvilken der er taget Forbehold mod Eftertryk. Naar det er Tilfældet, mener jeg, at man bør gaa til ogsaa at fæstne det i Lovgivningen. Jeg har saa meget mindre haft Betænkelighed derved, som mange Forfattere først gaa med deres Aandsarbejder til Pressen, inden de gaa til den almindelige Bogform. — Den anden Forandring findes i § 31 og angaar ogsaa Pressen, idet det der bestemmes, at Afbildninger af enkelte Kunstværker skulle ikke være forment Pressen til Forklaring af Teksten, naar de staa i Forbindelse med denne, eller naar Pressen bruger dem til at give Oplysninger om Nutidsbegivenheder. Jeg har heller ikke ment, at der var nogen Betænkelighed ved denne Indrømmelse til Pressen, det drejer sig jo ikke her om Eftergørelse af Kunstværker i den Forstand, at det er Eftergørelser, man laver og sælger paa Kunstnerens Bekostning. — Endelig skal jeg gøre opmærksom paa, at det er blevet mig klart, at der er en lille Fejl i Lovforslaget, som det her foreligger, idet der ikke findes en til Forbudet mod Oplæsning svarende Straffebestemmelse. Det forbydes i § 1 at oplæse et Værk, naar Forfatteren paa Titelbladet tilkendegiver, at han ikke tilsteder det. Der maa saa i § 18 en tilsvarende Straffebestemmelse til; Ordet Oplæsning maa næves der, men det er faldet ud. Jeg maa derfor bede det høje Ting om at maatte stille Ændringsforslag herom ved en senere Behandling. Med Undtagelse af denne Bestemmelse mener jeg ellers at kunne anbefale Lovforslaget, som det er, til det høje Tings Vedtagelse. Jeg tror, at man derved naar et Skridt fremad i Retning af yderligere at anerkende Kunstnerens og Forfatterens Ret til Frugten af deres Aandsarbejder.

Goos: Jeg skal først udtale min Glæde over, at Lovforslaget om Forfatterret og Kunstnerret nu er kommet til dette Ting i en Skikkelse og Form, hvorefter der er Udsigt til, at det kan blive bragt til Ende paa en Maade, som tilfredsstiller de væsentligste Ønsker i dette Ting. Det er mange anerkendelsesværdige Øjemed, som dette Forslag forfølger og løser paa en i det hele taget meget heldig Maade. Denne